

Govor dekana prof. dr. sc. Hrvoja Sikirića na Danu Pravnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu 4. studenoga 2014.

378.4(497.5Zagreb).096:34](2)

Magnifice Domine Rector Universitatis Zagrebensis Boras,
poštovani predsjedniče Vrhovnog suda Republike Hrvatske g. Hrvatini,
poštovani čelnici hrvatskih pravnih fakulteta, dekane Pravnog fakulteta
Sveučilišta u Splitu prof. dr. Radiću, dekane Pravnog fakulteta Sveučilišta u
Rijeci prof. dr. Kunšteku,
poštovani dekani fakulteta Sveučilišta u Zagrebu,
uvažena prorektorice prof. Čuković-Bagić i prorektore Judaš,
poštovani zamjenice ministra pravosuđa Republike Hrvatske g. Crnčec,
poštovani potpredsjedniče Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti aka-
demiče Barbiću,
cijenjene umirovljene profesorice i profesori našeg Fakulteta,
poštovane kolegice i kolege i svi djelatnici Fakulteta,
i, na kraju, meni najdraži, studentice i studenti našeg Fakulteta koji ste mi
u srcu!

Sve vas iskreno pozdravljam na današnjoj svečanosti kojom obilježavamo
238. godišnjicu Pravnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu.

Na početku ove svečanosti dopustite da iskoristim priliku što je s nama,
prvi put nakon je stupio na časnu dužnost, rektor Sveučilišta u Zagrebu prof.
dr. Damir Boras zajedno s četiri člana uprave Sveučilišta u Zagrebu.

Magnifice Domine, prorektorice, prorektore, u ime Pravnog fakulteta Sve-
učilišta u Zagrebu iskreno vam čestitam na izboru za rektora odnosno pro-
rektore i čestitam vam 346. godišnjicu Sveučilišta u Zagrebu. Znam da svi vi
poznajete ne samo sustav zagrebačkog Sveučilišta, nego i sustav znanosti i
visokog obrazovanja u Republici Hrvatskoj i da ste osobe otvorene za dijalog.

Iskreno vam želim da časne dužnosti koje ste preuzeli u teškim vremenima za Republiku Hrvatsku općenito, pa i za sustav znanosti i visokog obrazovanja posebno, obavljate uspješno i odgovorno. Uvjeren sam da ćete u dobroj vjeri surađivati ne samo sa svim sastavnicama Sveučilišta, nego i s novim ministrom znanosti, obrazovanja i sporta prof. dr. Vedranom Mornarom i cjelokupnim Ministarstvom, kako na dobrobit zagrebačkog Sveučilišta, tako i na korist cjelokupne hrvatske znanosti i visokog obrazovanja. Želim Vas uvjeriti, *Magnifice Domine*, da je Pravni fakultet uvijek otvoren za suradnju sa Sveučilištem, a njegovi nastavnici pripravni su aktivno sudjelovati u radu sveučilišnih tijela i povjerenstava.

Poštovane kolegice i kolege, studentice i studenti!

Kao dekan s posebnim osjećajem i odgovornošću doživljavam današnji dan, Dan Pravnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. Razmišljajući o ovom danu, gledajući u Vijećnici Fakulteta i u Dekanatu slike prijašnjih dekana, od kojih su neki, doslovce stotinu i mnogo više godina prije mene, obnašali ovu dužnost, osjećam zahvalnost ne samo prema njima, nego i prema svima onima, nastavnicima i studentima, od kojih je svatko, na svoj način, utkan u povijest ovog Fakulteta, u godišnjicu koju danas obilježavamo. Pravna se znanost u ovoj ustanovi predaje bez prestanka 238. godina. 238. godina ovaj Fakultet časno služi svojoj domovini stvarajući i razvijajući pravnu znanost na ovim prostorima. Zbog toga sada s ponosom mogu ustvrditi da je ova ustanova, Pravni fakultet Sveučilišta u Zagrebu, hram hrvatskog pravnog obrazovanja i pravne znanosti. Ovaj Fakultet je zbog toga posebno mjesto. On je imao i ima važnu ulogu u hrvatskom društvu i povijesti, on je krucijalan za Republiku Hrvatsku kao državu vladavine prava. Otkada u okviru Fakulteta imamo i studij socijalnog rada, Pravni fakultet u bitnom doprinosi ostvarenju Hrvatske i kao socijalne države. Stoga biti njegov nastavnik i student posebna je čast, a biti njegov dekan jedinstven je privilegij.

Drage kolegice i kolege, studentice i studenti!

Kao dekan uvijek naglašavam da su sljedeće tri vrline povijest, sadašnjost i budućnost ovog Fakulteta. To su vrlina iskrene odanosti prema ovom Fakultetu i njegova dubokog poštovanja, vrlina stalne odgovornosti prema njemu i vrlina zajedništva i međusobnog uvažavanja. Te tri vrline su tri korijena iz kojih je poput debla izrastao ovaj Fakultet, te tri vrline neodvojive su od njegove sadašnjosti, te tri vrline jedini su čvrst temelj njegove budućnosti. Te tri vrline

svi mi moramo stalno njegovati, ne umarajući se nikada. Zato ću biti izričit. Tko na ovom Fakultetu ne živi po njima i za njih, taj ne čini dobro Fakultetu i nagriža ovo deblo staro 238. godina.

Cijenjene kolegice i kolege, studentice i studenti!

Providnost je dala da Danu fakulteta prethode dani kad smo na poseban način sjedinjeni u molitvi s nama najbližima koji više nisu među nama. Vjerujem da smo im ovih dana svi iskreno zahvaljivali na svakom dobru kojim su nas obdarili i da smo svjesni da bez tog dara dobra ne bismo bili ovo što jesmo.

Ta molitva i osjećaj iskrene zahvalnosti za svako dobro koje su nam naši dragi učinili, povezani s razmišljanjem o trima vrlinama koje me kao dekana stalno zaokuplja, a posebno kako se približava godišnjica Fakulteta, naveli su me da pitanje koje si svatko od nas sigurno može na kraju dana postaviti, a to je pitanje: *Koliko dobra sam učinio danas?*, na neki način danas preoblikujem i povodom ovog za Fakultet najsvetijeg dana postavim ga ovdje sebi i svima vama koji ste zaposleni na njemu, a mogu ga čuti i prihvatiti i studenti, jer oni zajedno s nama čine ovaj Fakultet i obogaćuju ga.

A to pitanje jest: *Koliko dobra sam učinio, činim ili ću učiniti za ovaj Fakultet?* Ili drugim riječima: *Je li mi za ono što sam učinio, činim ili ću učiniti na Fakultetu kriterij dobro Fakulteta?*

Ovo pitanje sam za danas izabrao jer mi moje jednogodišnje dekansko iskustvo govori da bi ovaj Fakultet bio još ljepše i radosnije mjesto nego što on sada jest kad bismo o njemu razmišljali svaki dan.

Dakako, odgovor na ovo pitanje u cijelosti, kako u pogledu prošlosti, tako i sadašnjosti, ali i ono što je najvažnije, u pogledu budućnosti, treba dati svatko od nas u skladu sa svojom savjesti. I taj odgovor nije lagan i, rekao bih, taj odgovor zahtijeva promišljanje i unutarnji razgovor nas samih sa sobom.

Zašto je predanost da ćemo činiti dobro za Fakultet posebno važna za trenutak u kojem se on danas nalazi? Vjerujem da bi svatko od nas, kad malo bolje promisli, mogao navesti mnogo razloga.

Ali kao dekan navest ću samo jedan. Odlučnost da djelujemo na dobro Fakulteta danas je važna zbog toga što nam u ovoj akademskoj godini predstoji postupak reakreditacije koji smo započeli izradom Samoanalize našeg Fakulteta. Za njezinu uspješnu izradu ključna je potpuna posvećenost svih nastavnika i djelatnika Fakulteta i znatan doprinos studenata. Moramo biti svjesni

da o ocjeni koju Fakultet dobije u reakreditaciji u mnogo čemu ovisi njegova budućnost. I zato je ovo pitanje u ovom trenutku posebno važno. Odmah da jasno kažem. Siguran sam da će Fakultet u svim aspektima reakreditacije dobiti najviše ocjene i da će ona potvrditi da je Pravni fakultet Sveučilišta u Zagrebu najbolja hrvatska nastavna i znanstveno-istraživačka ustanova u području prava.

Koliko dobra sam učinio, činim ili ću učiniti za ovaj Fakultet?

Rekoh, odgovor je na svakom od nas.

Ja svoj odgovor dajem sad, ovdje pred svima vama. A on je: *Onoliko dobra sam učinio, činim ili ću učiniti za ovaj Fakultet, koliko sam ga osjećao, osjećam ili ću ga osjećati kao svoj fakultet.*

Ili još iskrenije: *Onoliko sam dobra učinio, činim ili ću učiniti za ovaj Fakultet koliko je moje srce kucalo, kuca ili će kucati za njega.*

Poštovane kolegice i kolege, drage studentice i studenti!

Stavljanje ovog pitanja pred vas i poziv da na njega date odgovor moja je poruka kao dekana ne samo na ovaj za Fakultet najsvečaniji dan. To je istovremeno i poruka koju bih želio da je svi trajno čujemo i po njoj djelujemo. Ako se ispravno shvati, siguran sam da može blagotvorno djelovati na naš Fakultet.

Ja sam svoj odgovor dao. Mogu onoliko dobra učiniti za Fakultet koliko moje srce za njega kuca, koliko mi je on u srcu.

Cijenjene kolegice i kolege, studentice i studenti!

Pozivam vas neka naša srca kucaju za Fakultet. Neka predani rad u nastavi, u istraživanjima, u administraciji, produbljen studij, međusobno poštovanje, spremnost na razgovor i oprost, odsutnost mržnje i zavisti budu ona naša dobra djela koja će biti otkučaji naših srdaca za Fakultet.

Budimo stalno i iskreno zauzeti za dobro ovog Fakulteta! Neka nas to nadahnjuje da mu iskreno služimo bez ostatka. Budimo svi zajedno njegovo srce, budimo svi zajedno *cor unum Facultatis iuridicae Universitatis Zagrabensis!*

I ne, kolegice i kolege, studentice i studenti, ne mislim da sam sanjar kad vas na ovo pozivam. Kao dekan znam da to jedno srce našeg Fakulteta zajedno možemo i moramo biti.

Hvala vam.